

מֵאֵן דְּאָמַר אֶחָד, אֶצְטְרִיךְ לְחַטָּפֵּא אָלְךָ, וְלִקְצָרָא
 קְרִיאתָה דִּילָהּ, וְלֹא יַעֲבֹב בְּהֵאֵי אַתְּ כְּלָל. וּמֵאֵן דְּעֶבִיד
 דָּא, יְתַאֲרְכוּן חַיָּיו וְכֵן הוּא הֵיךְ אֹמֵר מִי שְׁמַקְצֵר יִתְאַרְךְ, דְּהֵיִינוּ שְׂמִי שְׂאוּמֵר

אחד הוא צריך לחטוף את האות א' ולקצר כאשר הוא מבטא אותה ולא יתעכב ויאריך בה

כלל בכדי שלא ישמע אי חד ח"ו ומי שעושה כן יאריכו את ימיו [19].

ה' אלקינו ה' – חותם טבעת האמת

אָמְרוּ לִיהוָה, תּוֹ אָמַר, תִּרְיִן אֵינּוֹן, וַחֲדָא אֲשַׁתַּתֵּף בְּהוּ,
 וְאֵינּוֹן תִּלְתָּא. וְכֹד הָווּ תִּלְתָּא, אֵינּוֹן חָד אמרו לו

הצדיקים ששמענו עוד קול אחד שאומר שנים היו ואחד השתתף עימם וביחד הם שלוש

וכאשר הם שלוש הם אחד. אָמַר לוֹן, אֵלִיִן תִּרְיִן שְׂמָהֵן דְּשָׁמַע

יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן יְהוָה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ אֲשַׁתַּתֵּף בְּהוּ,

וְאֵיִהוּ חוֹתָמָא דְּגוֹשְׁפִּנְקָא, אֲמַת. וְכֹד מִתְחַבְּרָן כְּחֲדָא

אֵינּוֹן חָד בְּיַחְוָדָא חֲדָא השיב להם הממונה שהכוונה בזה שהוא אמר להם

שיש שני שמות בפסוק שמע ישראל שהם הוי"ה הוי"ה ושם אלהינו משתתף עימם שהוא

חותם טבעת האמת וכאשר הם מתחברים בייחד אז הם בייחוד אחד [19].

אור הרשב"י

[19] כמו שפסק הבן איש חי – הלכות שנה ראשונה – פרשת וארא גם מלבד זה צריך שלא יאריך באל"ף, כדי שלא יתראה כאומר אי חד, ר"ל אין חד ח"ו, וכנזכר באחרונים.

[19] ובביאור הענין ביאר הרמ"ז תו אמר תרין אינן, איתא בייחוד קריאת שמע לאר"י ולה"ה באמרך ה' אלקינו ה', תכוין שאו לוקח חב"ד, ותכוין שכמו שזו"ן דאצילות העלו מ"ן לא"י בן

הלימוד היומי

דוד ניסים בן חנית יהודית הי"ו – לרפואה שלימה, שמירה והגנה

שניים היו ואחד חזר מטטרו"ן וסנדלפו"ן היו חזר מטטרו"ן ונשאר סנדלפו"ן
 תו אָמַר, תִּרְיִן אֵינּוֹן וְחָד אֶתְהַדָּר. כִּד שְׁלִיט. טָאם עַל
 גְּדִפֵי רוּחָא, וְשָׂאט בְּמֵאתָן אֶלְפֵי, וְאֶתְטָמַר עוד הם שמעו
 קול שהיה אומר שנים היו ואחד חזר וכאשר הוא שולט הוא טס על כנפי הרוח והוא משוטט
 במאתיים אלף עולמות ומסתתר שם. אָמַר לוֹן, אֵלִיִן תִּרְיִן כְּרוּבִים,
 דִּהְוּה רָכִיב בְּהוּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא השיב להם הממונה שהכוונה בזה
 שהם שני הכרובים שהם מטטרו"ן וסנדלפו"ן שהיה רוכב עליהם הקב"ה שהוא ז"א. וְזִמְן
 יוֹמָא דְאֵנְיִז יוֹסֵף מֵאַחֵוּי, אֵנְיִז אִיהוּ (ס"א חֲד), וְאֶשְׁתָּאֵר
 חָד לְגַבֵי בְנֵימִין ומהיום שנגנז יוסף מאחיו אז נגנז עמו מלאך אחד שהוא
 מטטרו"ן הנקרא נער שבו היה יוסף אחוזו ונשאר אחד שהוא סנדלפו"ן אצל בנימין וכאשר

אור הרשב"י

שמ"ג ועם צ"ז דמ"ה וב"ן הרי אמ"ת ע"ה, ועם
 י"ד אותיות של ג' השמות הרי חות"ם. וז"ס
 חותמא דגושפנקא אמת. וגם ג' השמות בריבוע
 עולים תנ"ו. ועוד ר"ת אמ"ת הוא אימא מ'לכות
 ת"ת. וגם אם תכה שם הוי"ה באלקיים כזה,
 יפ"א הפ"ל ופ"ה ה"פ י"ם יעלה אמ"ת ע"ה. וז"ס
 (ירמיה י, י) וה' אלקים אמת. ולכן מסיימים
 בקריאת שמע ה' אלקיכם אמת. ועוד יודע
 שבעלות יצירה ועשיה לבריאה הם עולים דוקא
 עד זעיר דבריאה שה"ס ז"ק שהם ז"פ ס"ג
 העולים אמ"ת. והנה בעלותם לא"י דמתחברן
 כהדא או אינון ביחודא חדא וה"ס אחד.

יצירה ועשיה עולים לבריאה שהיא אי"
 הנקראת אמת, וז"ס הנזכר פרשת שלח לך
 קס"ב א', כי ה' אלקינו ה' הוא חותמא
 דגושפנקא דא"י וכו', עיין בספר הכוונות דף
 ל"ד ב'. מול"ן שז"ס תרין אינון, שהם ז"ן או
 יצירה ועשיה שהם מ"ה וב"ן, ועולים לא"י או
 לבריאה שהוא אלקינו כגודע מכונת העמידה
 והיא חדא אשתתף בהו, ונקרא שותף להיותה
 מתחברת עם שניהם, לזה בחסדים ולזה
 בגבורות, ואז הם תלתא, אם על הבנים. וכמו
 כן הוא ממש סוד בריאה אי" על יצירה ועשיה,
 והם סוד ב' היות מ"ה וב"ן, ואלקינו אי, ואם
 תמלאנו אל"ף למ"ד ה"ה יו"ד נו"ן וי"ו עולה

מצאו האחים את יוסף הם שבו להתאחד, אולם עכשיו בגלות נגנז מטטרו"ן ונשאר רק סנדלפו"ן (מק"מ בשם מהרח"ו), **הָרָא הוּא דְכָתִיב** וזהו מש"כ, (תהלים יח) **וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיַּעַף וַיֵּדָא עַל פְּנֵי רוּחַ** דהיינו שז"א רוכב בלילה על כרוב אחד שנגנז שהוא מטטרו"ן ועי"כ הוא עולה ונגנז בתוך א"א (מק"מ). **וְאַנְגִּיז בְּמַאתָן אֶלֶף עֶלְמִין וְאַתְטָמַר, הֵהוּא דְרָכִיב עֲלֵיהּ, דְּאִינוּן מְאָתָן אֶלֶף גְּנִיזִין, אִינוּן דִּילֵיהּ, בְּרִיךְ הוּא** שאז ז"א נגנז במאתיים אלף עולמות [פח] הגנוזים בא"א שהם שייכים אליו מאחר שא"א נותנם אל ז"א ברוך הוא.

הממונה נתן לצדיקים עוד הארה נוספת

פּוֹקוּ מִהָכָא, וּזְכַאֲרִין אֶתְוֹן ואז אמר להם הממונה צאו מכאן ואשריכם שאתם צדיקים שעיי"כ זכיתם להעלות לכאן, **נִפְקוּ, יְהֵב לֹזֶן הֵהוּא מְמַנָּא וּוְרָדָא** (ס"א אַחְרָא) **הָרָא וְנִפְקוּ** ואז אלו הצדיקים יצאו משם ואז נתן להם הממונה שושנה אחת בנוסף על השושנה שהם קבלו קודם לכן, דהיינו שושנה היא הארה מהמלכות הנקראת שושנה (יהל אור). **בְּד נִפְקוּ אֶסְתִּים פּוּם**

אור הרשב"י

שאו"א הם סוד המאות וא"א הוא סוד אלפים וכמו שנשמות הצדיקים עולים לעולמות העליונים בכדי לדעת את סודות התורה כך ז"א עולה לא"א בכדי לדעת סודות נעלמים (מק"מ) בשם הר' אברהם אזולאי).

[פח] וסוד מאתים אלף הוא כי שם אלהים באחוריים עולה מאתים ולפי שבלילה מתעוררים הדינים וכן יש גלות בעולם אז לכן הם כנגד המאתים שבאחוריים של שם אלהים שהוא סוד הדינים, וסוד האלפים הוא משום

מְעַרְתָּא, וְלֹא אֶתְחַוִּי כָּלֵל וכאשר הם יצאו מהמערה או נסתם פי המערה ולא היה נראה כלל פתחה. **חֲמוֹ הֵהוּא נִשְׂרָא, דְּהָוָה נְחִית מֵהֵהוּא אֵילָנָא, וְעָאֵל גּוֹ מְעַרְתָּא אַחֲרָא** ואז הם ראו את אותו הנשר שהוא רבי אילאי שהיה יורד מאותו האילן ונכנס לתוך מערה אחרת. **אַרְחוּ אֵינּוֹן בְּהֵהוּא וְוֹרְדָא, וְעָאֵלוּ תַּמָּן** ואז הצדיקים האלו הריחו באותה השושנה ועי"כ הם נכנסו לשם, **אַשְׁכַּחוּ הֵהוּא נִשְׂרָא אַפּוּם מְעַרְתָּא** וסוד הריח הוא הגברת הנשמה על החומר שעי"כ הם הזדככו ויוכלו לעמוד בזה האור, כי נודע שהריח הוא דבר שהנשמה נהנית ממנו ובפרט ריח גן עדן ואז הם מצאו את אותו הנשר שהוא רבי אילאי בפתח המערה (רמ"ק), **אָמַר לוֹן עוֹלוּ זְכָאֵי קְשׁוּט חֲבֵרִין, דְּהָא לֹא חֲמִינָא חֲדוּה דְּחֲבֵרוֹתָא, מִן יוֹמָא דְּאַנָּא הָכָא, אָלָא בְּכוּ** ואז הוא אמר להם, הכנסו צדיקי האמת חברנו הנה לא ראיתי שמחה של התחברות הנשמות עוד מהיום שאני נמצא כאן אלא רק בכם.

הצדיקים הגיעו למדרגה אחרת וזכו ללמוד הלכות וסודות התורה

עָאֵלוּ מָאֵטוּ לְפַרְדֵּס אַחֲרָא, וְהֵהוּא נִשְׂרָא בְּהַדִּיּהוּ ואז הם נכנסו לפרדס אחר, למדרגה אחרת וזה הנשר שהוא רבי אילאי היה עמם, **כִּד מָטוּ לְגַבֵּי אֵינּוֹן מְאִרִּיהוֹן דְּמִשְׁנָה, אֶתְהַדָּר הֵהוּא נִשְׂרָא בְּדִיּוֹקְנָא דְּאָדָם** וכאשר הם הגיעו לגבי הבעלי משנה חזר אותו הנשר להיות כדמות אדם, **בְּלְבוּשׁ יָקָר, מְנַהֲרָא כְּוֹתִיּהוּ, וְיָתִיב עִמְהוֹן בְּחֻדָּא** ובלבוש של כבוד המאיר כלבושי הבעלי משנה וישב עימם כאחד,